

บทที่ 7

ศาสนาขิวและสังคมขิว⁽²⁾

ศาสนา กับ การสร้างชาติ

1. สังเขปประวัติ : (เกือบ) 4,000 ปีของศาสนายิวและอิสราเอล*

ศาสนายิวหรือศาสนาญาต้ามีกำเนิดมาราว 4,000 ปี ควบคู่กับประวัติการสร้างชาติ สร้างประเทศของชาวเยวินอดีต จากชนเผ่าเร่ร่อนมาถูกกดลงเป็นทาส จากทาสสู่อิสรภาพ จากอิสรภาพสู่การแทรกสลายล้มชาติ กระจัดกระจาดพลัดจากดินแดนเดิมกระจายอยู่ทั่วโลก จนรวมกันก่อตั้งเป็นประเทศได้อีก อย่างเช่นเชิงมั่นคง และเจริญอย่างรวดเร็วในปัจจุบัน

ประวัติศาสตร์อันยาวนานนี้ ส่วนสำคัญส่วนหนึ่งในช่วงพันปีแรกของยุคการกำเนิดชาติ และศาสนายิว ได้ถูกบันทึกไว้ในคัมภีร์ใบเบิลด้วย

ช่วงระยะเวลาเกือบ 4,000 ปี ซึ่งชาวเยวีแบ่งเป็นช่วงเวลา และเหตุการณ์ได้ 9 ยุค ดังนี้

1. ยุคพระคัมภีร์ใบเบิล
2. ยุคใบสัตหัสก์ส่อง
3. ดินแดนศักดิ์สิทธิ์และการพลัดถิ่น
4. ภายใต้การปกครองของชาติ
5. การสร้างแผ่นดินใหม่

* รวมจากการสารอิสราเอล ปีที่ 12 ฉบับที่ 117-118-119-120 มกราคม ถึง เมษายน 2529.

6. สัทธิใช้อ่อน
7. การเตรียมตัวเป็นประเทศ
8. การผ่ากลางชาติ
9. เอกราชอธิปไตย

1.1 មុគម្រោគក្រឹតាប៊ប់ល

ឈនិភ័យ ធនធានទេសការ	មុគវត្ថា កំណត់វិស័កាល	អតិថិជនអាជីវិន ក្រឹតាប៊ប់ល
បន្ទរូបុរី អ៊ាន្តីម, ឲូមិះលេខាគុំ ការឃុំពាណិជ្ជកម្មសិក្សាអំពី ឈើយ៉ាងគាយាន	17000-1500	ជំនិត
អើកទីតាមការឃុំ និមិត្ត នារុន និរិយំ ទៅរំលែកឱ្យឯកធនធាន ដែរឃុំពាណិជ្ជកម្មសិក្សាអំពី	1300	អើកទីតាមការឃុំ លើវិចិត្តកសិក្សា និមិត្ត នារុន និរិយំ ទៅរំលែកឱ្យឯកធនធាន
ការតំបន់ឯកធនធាន ទៅក្នុងក្រុងក្រុង សាធារណរដ្ឋបាល	1200-1000	ទៅក្នុងក្រុងក្រុង សាធារណរដ្ឋបាល

คณและเหตุการณ์	บุคคล ก่อนคริสตกาล	หลักฐานอ้างอิงใน พระคัมภีร์ใบเบ็ด
ราชอาณาจักร ของ กษัตริย์องค์แรกของ อิสราเอล สมครามกับ oma-leek พลิสทิน	1025-1006	ชามูเอล I กรอนนิเคิล II
เกวิด . สตราชาอาณาจักร , พลิสทินปราษัยครั้งสุดท้าย , ผู้แต่งชาล์ม	1006-967	ชามูเอล I กรอนนิเคิล II
โซโลมอน . โบส์หลังแรก , ผู้แต่งภาษีคคำม กำสาด เหลงสวะเหลงหนึ่ง	967-928	คิง I กรอนนิเคิล I
สองอาณาจักร หลังจากกษัตริย์โซโลมอน สืบพระราชมรดก อาณาจักรที่ เคยเป็นหนึ่งเดียว ถูกแบ่ง เป็นอิสราเอล (มี 10 เพ่า- เมืองหลวงคือชามารีย์) และ จูดาห์ (มี 2 เพ่า เมืองหลวง	928-586	คิง I และ II กรอนนิเคิล II

คณและเหตุการณ์	ยุคเวลา ก่อนคริสตกาล	หลักฐานอ้างอิงใน พระคัมภีร์ใบเบล
<p>คือ เยรูชาเล็ม) ปี 722 อัลซีเรีย ปากกรองอิสราเอล ผู้คนกระจัดกระจาย 10 เพ่า ลงทะเบียน ปี 586 นานาชาติเนี่ย ปากกรองจูด้าห์</p> <p>การพลัดถิ่นครั้งแรก ชาวจูด้าห์ที่พยพออกจากปาเลสไตน์ ในนานาชาติเนี่ย</p>	587-539	กรอบนนิเคลียร์ II พรอเพ็ทส์

1.2 ยุคโน้มหลังที่สอง

คณและเหตุการณ์	ยุคเวลา ก่อนคริสตกาล	หลักฐานอ้างอิงใน พระคัมภีร์ใบเบล
<p>การปฏิสังขรณ์ กลับจากการพลัดถิ่นในนานาชาติเนี่ยน โดยมี ชีรูบานเบล เอชร่า เนเยเมีย เป็นผู้นำสร้างโบสถ์ และกำแพงเมืองในกรุงเยรู-</p> <p>ชาเล็มขึ้นใหม่ สิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่พื้นที่</p>	538-332	เอชร่า ^๑ เนเยเมีย

คณและเหตุการณ์	มุกเวลา ก่อนคริสตกาล	หลักฐานอ้างอิงใน พระคัมภีร์ใบเบ็ด
มุคชาสและภารก็ชี อาเล็กชานเดอร์มหาราช ปโตเลมี เซโลชิกส์	332-166	มุคโจเซฟัส สังคրามของยิว
อิสรภาพ มุคราชวงศ์ชัลโมเนียน อาเล็กชานเดอร์ แจนไน พระราชนีชาโลมี อาเล็กชานดร้า แซคกูชีสกับพาริชีส	165-37	หนังสือของ แมคคานีส มุค โจเซฟัส และ สังครามของยิว
มุกกดชีของโรมัน เชรอดมหาราช การทะนุบำรุงต่อเติมโบสถ์ หลังที่สอง เพื่อเอสซิเนส แห่งทะเลราย	37-ก.ศ.4	มุคโจเซฟัส สังครามของยิว

1.3 การทำลายโนสต์หลังที่สอง

อาจาจกริวูกูรุกรานจากโรมันหนักขึ้นเรื่อย ๆ จากการถูกบีบคั้นจากผู้รุกรานที่เข้มแข็ง มีกำลังมากกว่าหลายเท่าเข่นี้ จึงเป็นแรงบันดาลให้ชาวมิวແสวังทางทางต่าง ๆ เพื่อป้องกันความเชื่อทางศาสนา และเอกสารของชนชาติดิน นับตั้งแต่ปี ค.ศ.66 มีการต่อสู้กับชาวโรมันหนักยิ่งขึ้น จนปี ค.ศ.70 โรมันกีฬาจารุ่งเยลูชาเลื่มได้สำเร็จ ทั้งปล้นฆ่า ทำลายล้างทั้งประชาชนและศาสนสถานที่เป็นศูนย์กลางของศาสนาฯ และเป็นสัญลักษณ์รวมใจแห่งชาวมิว คือ โนสต์สร้างโดยกษัตริย์โซโลมอน

จากสาเหตุที่โนสต์ศักดิ์สิทธิ์ถูกทำลาย ชาวมิวไม่เหลืออะไรที่จะระลึก ผู้รู้ นักประชัญญ์ ผู้นำศาสนา ทั้งหลายของชาวมิว จึงคิดรวมกันบัญญัติต่าง ๆ กันว่าง ๆ ทั่วไปที่ยึดถือสั่งสอนสืบท่อ กันมาตั้งแต่ xưaมาจ ซึ่งใช้เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต โดยประมวลบันทึกไว้เป็นระบบเบียนแบบแผน เป็นคัมภีร์โบราณของศาสนาฯ เรียกว่า ทلامุด (The Talmud) ชาวมิวทั้งหลายค่างยึดมั่นในคัมภีร์ทalamud เพราะหวังว่าจะรวมกันได้ในอนาคต

1.4 คินแคนศักดิ์สิทธิ์และพลัง

หลังจากโนสต์ถูกทำลายลงในปี ค.ศ.70 มิวนวนมากถูกขายเป็นทาส ในคัมภีร์โนสต์นออกใบความประเทศเพื่อบ้านไกลเคียง หรือไม่ก็ในประเทศที่ใกล้ออกไปในเวลาต่อมา ลูกหลานผู้สืบสกุลของเขามาเล่นกีฬายเป็นราชฐานสำคัญของชุมชนยิวทั่วโลก เขาเล่นกีฬา ยิวพลัคกิ้น หรือ ไดแอสโพรา (Diaspora) ในประเทศที่ต้องการจะกระจายอยู่นี้ บ่อยครั้งมิวเป็นชนกลุ่มน้อยที่ถูกกลั่นแกล้ง ข่มเหง กดขี่ ฆ่าล้างเผาพันธุ์ ชาวมิวถูกคนสอนให้ลุกหลายอดทนด้วยความเชื่อว่าสักวันพระเจ้า

ต้องช่วยพวกเขารอย่างที่เคยช่วยมาแล้วในประวัติศาสตร์ และก็มีแต่เพียงแผ่นดินแห่งอิสราเอลให้ออนเท่านั้นที่ยังคงเป็นสัญลักษณ์ของความเป็นประเทศชาติ และความเชื่อมั่นศรัทธาของชาวเยวุลดอมา (แผ่นดินแห่งสัญญา) ที่ช่วยพวกเขารักษาไว้จนวันนี้ ขอให้ได้มีการปฏิสังขรณ์ขึ้นมาใหม่ตลอดระยะเวลาอันยาวนานหลายศตวรรษ ที่ผ่านไป ชุมชนยิวส่วนน้อยเท่านั้นที่ยังคงอาศัยอยู่ในแผ่นดินเดิมลืบมาอย่างต่อเนื่องและก็เป็นธรรมชาติที่เข้าเหล่านี้ได้รับการกลั่นแกล้งและถูกฟุ้งฟางชาติ แต่ก็ประสบความสำเร็จในเรื่องการมีอิสรภาพในเรื่องศาสนาและเรื่องส่วนตัวอื่น ๆ ยิวในดินแดนเดิมมีมีการติดต่อกับยิวพลัดถิ่นอย่างสม่ำเสมอ ทั้งทางจดหมายและเลกเบลี่ยนตัวแทนกัน ชุมชนยิวในดินแดนศักดิ์สิทธินี้เองเป็นแรงบันดาลใจให้พื่น้องร่วมเชือชาติศาสนามในต่างแดนคลอดมา การเยี่ยมเยือนกันไม่ได้มีเฉพาะพวกรุบราอาจารย์และนักเรียน นักศึกษาเท่านั้นแต่รวมถึงพวกพ่อค้าวานิชก็มายื่นหน่อย ๆ ด้วย ความคิดเห็นและลักษณะผู้นำชุมชนในดินแดนศักดิ์สิทธิ์มีความสำคัญมากพอ ๆ กับของยิวในต่างแดน

1.5 ภายนอกกรองของต่างชาติ

เนื่องจากตำแหน่งที่ตั้งประเทศ เป็นดินแดนบรรจบกันของสามทวีป แผ่นดินอิสราเอลจึงเป็นจุดยุทธศาสตร์สำคัญเสมอมา ใครก็ตามที่ครอบครองจะเป็นผู้ควบคุมเส้นทางค้าขายระหว่างตะวันออกกับตะวันตก นอกจากนี้ความยิ่งใหญ่มีอำนาจของศาสนาริสต์ และศาสนาอิสลามในโลกยังช่วยเพิ่มความสำคัญแข็งแกร่งอีกด้วย จึงเป็นผลให้มีผู้เข้ามาพยายามพิชิตครอบครองมากหลายครั้งหลายชาติ ด้วยกัน เพื่อบังคับอ้างสิทธิ์ในนามของศาสนาความเชื่อหรือไม่ ก็ในนามของประเทศชาติ ที่พวกเขารักเป็นตัวแทน แม้ชาวต่างชาตินางชาติเหล่านี้เคยได้เข้ามาปลดเปลี่ยนเวียนกันครอบครอง มีอำนาจ เห็นอ่อนแผ่นดินนี้นานนับหลายศตวรรษก็จริง แต่ไม่มีแม้สักชาติเดียวที่สามารถทำให้แผ่นดินนี้คงอยู่เป็นจุดศูนย์กลางของชาติบ้านเมือง หรือในนามของศาสนาแห่งตนได้อย่างถาวร

ช่วงเวลาภายในได้การปกครองของค่างชาติ

ค.ศ.	ผู้ครอบครอง
70-313	โรมัน
313-636	ไบแซนติน
637-1091	อาหรับ
1091-1098	เชลซึคส์
1099-1291	ครูเสด
1291-1516	มัมลุกส์
1517-1917	ออตโตมัน เติร์ก
1918-1948	อังกฤษ

1.6 การสร้างแผ่นดินใหม่

ในราชต้นศตวรรษที่ 19 ศิลปะแบบอิสลามได้กล้ายเป็น
แผ่นดินที่อ้างว้างว่างเปล่า หาประโยชน์อะไรไม่ได้ ชุมชนชาวมิسلمส่วนใหญ่ซึ่งอยู่ใน
ประเทศยังชีพอยู่ได้ด้วยเงินบริจาคที่ชาวมิسلمถูกตัดสินในต่างแดน ส่งเข้ามาให้มิسلمส่วนน้อย
ที่เดินทางมาตั้งกรากจากค่างประเทศ ส่วนใหญ่มีแรงบันดาลใจทางด้านศาสนา มี
ความประสงค์เพียงเพื่อจะได้ลื้นชีวิตโดยร่างของคนถูกผูกไว้ในแผ่นดินศักดิ์สิทธิ์แห่งนี้เท่า
นั้น อย่างไรก็ตาม ในครึ่งหลังศตวรรษมีการเลือกทำการณ์ใกล้ของการเริ่มต้นวางราก
ฐานการสร้างประเทศขึ้นมาใหม่ ยิ่งจากเยรูซาเล็มจึงเริ่มอพยพออกไปตั้งถิ่นฐานใน
ลักษณะก่อทำฟences เมือง พร้อมทั้งข้อหาที่คืนแห่งอื่นไว เพื่อก่อตั้งหมู่บ้านเกษตรกรรมขึ้น

นับตั้งแต่ปี ก.ศ. 1882 เป็นต้นมา นักบุกเบิกเหล่านี้มีสมาชิกของขบวนการโอลเวเว่ ไซอ่อน (ผู้รักดินแดนอิสราเอล) จากยูโรปตะวันออกร่วนด้วยไม่น้อย บ้างก็เข้ามาตั้งถิ่นฐานอยู่ในหมู่บ้านซึ่งมีอยู่แต่เดิมแล้ว บ้างก็เข้ามาก่อตั้งหมู่บ้านใหม่ ๆ ขึ้น การวางแผนสร้างชาติสร้างแผ่นดินดำเนินต่อไป ทั้ง ๆ ที่ชุมชนชาวเยว่ในเมืองไม่มากนัก นอกจานั้น ระบบการปกครองของอุดตโมันกีคัดค้านขัดขวาง และสภาพของห้องถินก็นับว่าลำบากมาก

1.7 ช่วงเวลาที่อังกฤษเข้าปกครอง

ในปี ก.ศ. 1922 องค์การสันนิบาตชาติไคประชุมทดลองเรื่องการมอบอำนาจจับครองปาเลสไตน์ เรียกร้องให้อังกฤษ วางรากฐานการก่อตั้งประเทศชาติของชาวยิวให้มั่นคง อย่างไรก็ตาม กำหนดการนี้ถูกพากอหารับหัวรุนแรงในปาเลสไตน์ ต่อต้านขัดขวางอย่างรุนแรง

1.8 สหธิไซอ่อน (ZIONISM)

สหธิไซอ่อน มีจุดมุ่งหมายให้ประชาชนชาวเยว่กลับไปตั้งถิ่นฐานยังดินแดนของประเทศตน สหธินี้มีวัฒนาการขึ้นในยูโรประหว่างศตวรรษที่ 19 และขยายตัวกว้างออกไปอย่างรวดเร็ว นับเป็นผลสนองตอบต่อการกดขี่ข่มเหง และการเข่นฆ่าชาวเยว่ในยูโรปตะวันออก ซึ่งมีอยู่เป็นประจำ รวมทั้งความผิดหวังในยูโรปตะวันตกที่ไม่สามารถยุติการรังเกียจเดียดจันท์ชาวเยว่ และไม่ยอมรับให้ชาวเยว่เข้าเป็นส่วนหนึ่งในสังคมของประเทศที่ตนอาศัยอยู่

คำว่า สหธิไซอ่อน มาจากคำว่า ไซอ่อน* ซึ่งเป็นคำเก่า

* ไซอ่อน ในประวัติศาสตร์เป็นชื่อเนินเขาแห่งหนึ่งในกรีซชาเลียน

แก่ หมายถึงนครเยรูซาเล็ม และแผ่นดินอิสราเอลทั้งหมด ดังนั้น คำนี้จึงมีความหมาย ในตัวเองถึงความประณานาของชนชาวยิวที่จะกลับไปยังคืนแดนม้ามุกเกิด เมืองนอนของคน และเพื่อฟื้นฟูรูปแบบชีวิตประจำชาติของคนที่เคยมีมาแต่โบราณกาล ลัทธิข้อนี้ได้แปร สภาพไปเป็นขบวนการความเคลื่อนไหวทางการเมืองอย่างเป็นทางการ โดยได้ก่อตั้ง ขึ้นเป็นองค์กรการไซอ่อนนิสต์โลก ในปี 1897 ในการประชุมอย่างเป็นทางการครั้งแรก ของผู้ยิドลลิสต์ ข้อนี้ เมืองบาร์เซล ประเทศสวีเดนโดยมี เอียคอ เฮอร์ซล (THEODOR HERZL) เป็นผู้นำ

โครงการของขบวนการนี้ มีทั้งด้านอุดมการณ์ และหลัก ความเป็นไปได้จริง เพื่อที่จะนำชาวเยวียนกลับไปสู่ผืนแผ่นดินอิสราเอล และสร้างสรรค์ ฟื้นฟูสภาพสังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจ และการเมืองในระดับประเทศให้บรรดาชาวเยว มีประเทศของตน โดยเป็นที่ยอมรับแห่งทางด้านกฎหมาย และโดยทั่วไป และประเทศนี้ ตั้งอยู่ในดินแดนดังเดิมนั้นแต่ครั้งประวัติศาสตร์ เป็นที่ซึ่งชาวเยวจะเป็นใหญ่จากการถูก ข่มเหงรังแก ประหัคประหาร และมีอิสรภาพที่จะดำเนินชีวิตโดยดั่งใจกลั้กษณ์ของตนไว้ ณ ดินแดนแห่งลัญญาที่ชาวเยวเชื่อว่า พระเจ้าประทานให้พากษา

1.9 การเตรียมตัวเป็นประเทศ

ชาวเยวที่ว่าโลกที่อาศัยอยู่ในประเทศต่าง ๆ โดยเฉพาะ อเมริกา และยุโรป ต้องทำงานด้วยความอดทน จนมีฐานะและรวมกันเป็นปึกแผ่น ร่วม มือกันส่งเงินทองล้วนหนึ่งที่ทำมาหาก้า ส่งไปช่วยเหลือขบวนการก่อตั้งประเทศ ไซอ่อน และช่วยเหลือชาวเยวที่หนีใช้ชีวิตลำเคียงในคืนแดนม้ามุก เส้นทาง เอเชีย ตะวันออกเฉียงใต้ ประเทศไทย และเมืองต่างๆ ที่มีชาวเยวอยู่ เช่น อังกฤษ และ อเมริกา ชาวเยวจะช่วย และการเมืองของประเทศต่าง ๆ เช่น อังกฤษ และ อเมริกา ชาวเยวจะช่วย

ประเทศที่พวกคนอาศัยอยู่ทุกวิถีทางเพื่อความเห็นใจ และทำประโยชน์ให้ผู้นำรัฐบาลของประเทศที่ตนอาศัย จนกล้ายเป็นกลุ่มอิทธิพลสำคัญในประเทศนั้น ๆ ชาวบ้านทั่วโลกพยายามหั้งทางตรงและทางอ้อม เพื่อให้รัฐบาลของประเทศที่ตนอาศัยอยู่ลับสนุนช่วยเหลือในการก่อตั้งประเทศยิว ณ คินแคนแห่งสัญญา ของพวกคน

ในระยะนี้เกิดลักษณะนิยมก่อตั้งประเทศของชาวบ้าน โดยมีความเชื่อทางศาสนาเป็นแรงบันดาลใจ พร้อมทายอย่างรุนแรง เอาจริงเจาจัง มีขบวนการหั้งแบบเบ็ดเตล็ดให้คินดำเนินการตั้งกล่าว หั้งในอังกฤษ และอเมริกา มีการส่งผู้นำชาวบ้านไปเจรจาขอคินแคนจากสุดต้านที่บกครองคินแคนอาหรับอันเป็นบริเวณคินแคนแห่งสัญญา หั้งแบบขอซื้อขาย เช่า แท็กได้รับการปฏิเสธทุกรั้ง

1.10 การฟื้นฟ้างเพ้ามันธ์

เนื่องจากชาวบ้านเมื่อไปอาศัยอยู่ ณ ที่ใด ก็สร้างความเจริญแก่กลุ่มของคนอย่างรวดเร็ว ตลอดจนขยายสมาชิกเพิ่มลูกหลานอย่างรวดเร็วด้วย จนกล้ายเป็นกลุ่มที่กุมอำนาจทางเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศนั้น ด้วยเหตุนี้เอง ย่อมสร้างความไม่สงบใจแก่ประเทศเจ้าของประเทศเดิม และความมีสิ่งเข่นนี้ได้สั่งสมพอกพูนเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ทุกที่ จนมีการต่อต้านชาวบ้านในรูปแบบต่าง ๆ ขึ้นเสมอ และประเทศที่มีเหตุการณ์ตั้งกล่าวรุนแรงที่สุด ก็คือประเทศเยรมันนี โปแลนด์ และรัสเซีย เป็นเหตุให้ชาวบ้านถูกสังหารเสียชีวิต เป็นจำนวนมากถึง 6 ล้านกว่าคนทั่วโลก ในช่วงเวลา ก่อนและกำลังเกิดสังคมโลกครั้งที่ 2 *

* ชาวบ้านถูกสังหารระหว่างวันที่ 1 ก.ย. 1930 - 8 พ.ค. 1945

ประเทศเยรมันนี ชาวบ้านถูกสังหาร 160,000 คน

ประเทศรัสเซีย ชาวบ้านถูกสังหาร 1,000,000 คน

ประเทศโปแลนด์ ชาวบ้านถูกสังหาร 3,000,000 คน

และยังมีประเทศอื่น ๆ อีกทั่วโลก

ชาวบ้านเรียกการสังหารโหดในช่วงเวลาอันน่าว่าการสังหาร

ล้างเพาพันธุ์ (The Holocaust) จากเหตุการณ์โหดร้ายดังกล่าวซึ่งไม่เคยมีมา ก่อนในโลกที่จะมีชนชาติใดถูกตั้งใจประหารให้หมดเพาพันธุ์ไปจากโลกนี้ ทำให้มีชาวบ้าน ที่รอดชีวิตมาได้เพียงล้านกว่าคน *

1.11 เอกราชอิปปี้ไชย

ขณะเกิดสังหารมโหฬารครั้งที่ 2 ชาวบ้านเลี่ยงชีวิตหลายล้านคน และถูกจับทราบเป็นเชลยทำงานหนักยิ่งกว่าท่าสมากมาย ชาวบ้านที่ไม่ยอมหัว ยังคง ช่วยฝ่ายสัมพันธมิตรที่สังหารมอย่างยอด kupayak ทั้งกล้าหาญเด็ดเดี่ยว และใช้ สตีบัญญา ประทัดขูคิดกันอาวุธร้ายแรงต่าง ๆ ต่อสู้กับข้าศึกของสัมพันธมิตร จนชนะ สังหาร *

 เพียงเพื่อความหวังว่าจะเป็นการแลกเปลี่ยนที่ให้สัมพันธมิตรหาดินแดนให้ ชาวบ้านก่อตั้งประเทศให้ได้ตามความเชื่อทางศาสนาเช่นเดียวกัน

ความผันผวนที่หวังคืนสูดินแดนแห่งสัญญาในศาสนาเช่นเดียวกัน เป็น ความจริง

---

* จากสาเหตุนี้เองชาวบ้านจึงไม่ยอมคุมกำเนิด และได้พยายามที่ประชากรขยายเพิ่มจำนวนมากขึ้นอย่างรวดเร็ว เพื่อช่วยกันก่อตั้งประเทศ แต่น่าสังเกตว่าชาวบ้านเป็นชาติที่คัดประดิษฐ์ยาคุมกำเนิด และอุปกรณ์การคุมกำเนิด เช่น ถุงยางอนามัยให้ชาติอื่น ๆ ใช้คุมกำเนิดจนแพร่หลายไปทั่วโลก

** อัลเบิร์ท ไฮส์ม์ เป็นชาวบ้าน เป็นกิจยาศาสตร์ระดับอัจฉริยะชั้นเยี่ยมของโลก เป็นผู้คิดประดิษฐ์ระเบิดปรมาณูได้สำเร็จ เป็นอาวุธที่มีพลังการทำลายร้ายแรงมากที่สุดในโลก (ในขณะนั้น) จะทำให้ทั่วโลกยอมแพ้สังหาร

ในเดือนเมษายน 1947 อังกฤษขอให้นำกลับมายัง

ปาเลสไตน์บรรจุเข้าในภาระการประชุมสามัญครั้งต่อไปขององค์การสหประชาชาติเพื่อพิจารณาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับอนาคตของประเทศนี้ ในวันที่ 29 พฤษภาคม 1947 ที่ประชุมสมัชชาใหญ่ขององค์การสหประชาชาติทักษิณยอมรับแผนการให้ปาเลสไตน์ ทางผู้แทนทุกของแม่น้ำ约ร์แดน แบ่งออกเป็นรัฐของชาวอาหรับ มีความเชื่อมโยงกันทางด้านเศรษฐกิจ โดยให้เยรูซาลีมเป็นเมืองระหว่างประเทศ ทั้งสหราชอาณาจักร อเมริกา และสหภาพโซเวียตลงมติเห็นพ้องค้าย ผู้แทนของชนชาวยิวในปาเลสไตน์ ซึ่งได้รับเชิญให้เข้าร่วมในการตัดสินใจครั้งนี้ประ瘴าว่า แม้แผนการแบ่งแยกดินแดนเป็นสิ่งที่ประชาชนาชาวยิวต้องเสียสละอย่างยิ่ง แต่ฝ่ายตนก็พร้อมที่จะยอมรับ เพื่อให้ได้บรรลุถึงทางออกโดยสันติ แต่ฝ่ายอาหรับปฏิเสธข้อเสนอแนะนี้โดยล้วนเชิง

อำนาจอาณานิคมของอังกฤษที่มีต่อคืนดินแดนปาเลสไตน์สิ้นสุดลง เมื่อวันที่ 14 พฤษภาคม 1948 และในวันนั้นเองอิสราเอลก็ได้ประกาศเอกราชอย่างเปิดเผยของตน

2. ประเทศไทยและสังคมชาวยิว

นายเดวิด เบน-กูเรียน เป็นนายกรัฐมนตรีคนแรกของประเทศไทย อิสราเอล ซึ่งประเทศไทยขออิปไตยของประเทศไทย เมื่อวันที่ 14 พฤษภาคม 1948 ปัจจุบันอิสราเอลเป็นประเทศของชาวยิว ซึ่งส่วนใหญ่มีศาสนา耶和上帝 รองลงมา็นับถือศาสนาอิสลาม คริสเตียน ครูซแลนด์ ^{*} ประชาชนเกิดในคืนเดน

* ประชากรแบ่งตามชุมชน

ยิว	3,517,000 คน	คริสเตียน	99,000 คน
มุสลิม	578,000 คน	ครูซแลนด์	72,000 คน
รวมประชากรทั้งสิ้น	4,266,000 คน		

อิสราเอล และจากประเทศต่าง ๆ ที่รวมกันอยู่ในอิสราเอล*

อิสราเอลวันนี้ เป็นประเทศเล็ก ๆ ที่เจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็วทุกด้าน ทั้งเศรษฐกิจ อุตสาหกรรม เกษตรกรรม และเทคโนโลยีต่าง ๆ กำลังอาบุก รวมทั้งวิทยาศาสตร์ และการแพทย์สมัยใหม่

สังคมของชาวยิวในประเทศอิสราเอล เป็นสังคมที่ต่างจากสังคมยิวในสมัยโบราณมาก จากอดีตที่ถูกกดขี่ ข่มเหง เรื่องราว มาสู่ประชาชัตติ์เป็นอิสระ มีอิสราช มีสภาพการดำรงชีวิตที่ มีความเสมอภาค มีระบบสังคมที่ประชาชนส่วนใหญ่มีงานทำ ใช้ชีวิตเรียบง่าย สงบ ไม่พุ่มเพ้อຍ ภายใต้แนวความคิดความเชื่อในเรื่องการสร้างชาติ สร้างประเทศ อันเป็นอุดมการณ์สูงสุดอันเดียวกัน

สภาพสังคมการเมืองการปกครอง และเศรษฐกิจของชาวยิวปัจจุบัน เจริญก้าวหน้ามากขึ้นตลอดเวลา (แต่เป็นความเจริญทางวัฒนธรรมที่ไม่มีความหรูหรา พุ่มเพ้อຍ และเต็มไปด้วยอนามัยมุขอย่างเข่นประเทศที่เจริญทางวัฒนุทั้งหลาย) แต่ถ้าจะพิจารณาให้ลึกซึ้งไปภายในใจของชาวยิวทุกคน หรือภายในเนื้อแท้หัวใจของสังคมชาวยิว แล้วจะพบว่าส่วนใหญ่เขาเหล่านี้มีความเชื่อและอิทธิพลของประวัติศาสตร์แห่งเชื้อชาติ ครอบคลุมผั่งแฝ่นอยู่อย่างมั่นคงไม่เสื่อมคลาย ความเชื่อในศาสนा คำสั่งสอนของบรรพบุรุษ และศาสดาพยากรณ์เกี่ยวกับชนชาติยิว และพระเจ้า ประเทศยิวหรือคืนเดนแห่งสัญญาที่พระเจ้าทรงประทาน พระเจ้ากับแนวทางดำรงชีวิต และแรงบันดาลใจ พลังแห่งการต่อสู้ ศรัทธา และความเชื่อเหล่านี้ไม่เสื่อมคลาย ในอีกเป็นอย่างไร

* จำนวนประชากรยิวจากเดือนกันยายน

เกิดในอิสราเอล	2,124,000 คน	ເອເນີຍ/ອັພຣິກາ	618,000 คน
เกิดในต่างประเทศ	1,393,000 คน	ຍຸໂຮບ/ອເມຣິກາ	775,000 คน
รวมจำนวนชาวยิวทั้งสิ้น	3,517,000 คน		

ปัจจุบันก็ยังเป็นอย่างนั้น และไม่ว่าจะเกิดหรือใช้ชีวิตอยู่ที่ไหนในโลก พวกรเขาก็เชื่อว่า
เขาเป็นชนชาติเดียวในโลกที่พระเจ้าทรงเลือกและช่วยเหลือพากแลงภูมิหลานเพ่าพันธุ์
ยิ่วตลอดไป เชื่อว่าชนชาติเขาฉลาดที่สุด อุดหนะและครั้งท่าพระเจ้าที่สุด และก็เป็นเรื่อง
แปลกที่ชาวบ้านสามารถทำเรื่องเหลือเชื่อให้เชื่อได้ เป็นจริงได้ พวกรเข้าทำละเหตราย
ที่แห้งแล้งให้เขียวชอุ่มอุดมสมบูรณ์ตัวพืชผลอัญญาหาร จนส่งเป็นสินค้าออกไปจำหน่ายใน
ยุโรปและเมริกาได้ และนั้นเองพวกรเขาก็เชื่อว่า เป็นสิ่งที่พระเจ้าประทานให้เฉพาะ
ชนชาวยิวเท่านั้น คือสติปัญญาอันเฉลียวฉลาด และความมานะอุดหน

ฉะนั้น จึงนับได้ว่าสังคมของชาวบ้านไม่ว่าดีดี หรือปัจจุบันหรือ
ในอนาคต ก็จะมีความเชื่อทางศาสนาเป็นแก่น เป็นรากฐานของปรัชญาชีวิต วัฒนธรรม
ชนบอร์นมเนียมประเพณี เป็นอำนาจแห่งแรงเร้นในการตัดสินใจ ตั้งแต่ระดับบุคคล จนถึง
ประเทศชาติ และเป็นพลังปักธงคุ้มครองสังคมยิ่วตลอดไป